

.Sygn. akt V CZ 27/11

POSTANOWIENIE

Dnia 15 czerwca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)

SSN Bogumiła Ustjanicz

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa Ekologicznego B. Spółki Akcyjnej
w likwidacji w T.

przeciwko Centrum Kapitałowo-Inwestycyjnemu "O." Spółce
z ograniczoną odpowiedzialnością w B.

o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 czerwca 2011 r.,

zażalenia strony pozwanej na orzeczenie o kosztach, zawarte w wyroku Sądu
Apelacyjnego

z dnia 7 października 2010 r.,

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem zawartym w wyroku z dnia 7 października 2010 r. nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Okręgowego kwotę 61.822 zł tytułem nieuiszczonej przez powoda opłaty od apelacji.

Zażalenie na to postanowienie wniosła pozwana.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Artykuł 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c., dodany przez ustawę z dnia 19 marca 2009 r. (Dz. U. Nr 69, poz. 592), rozszerza krąg wyjątków od zasady niedopuszczalności zażalenia do Sądu Najwyższego na postanowienia sądu drugiej instancji niekończące postępowania w sprawie. Zgodnie z tym przepisem, zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje również na postanowienie sądu drugiej instancji co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji.

Z kolei z art. 98 § 2 k.p.c. wynika, że jeżeli koszty sądowe nie zostały przez stronę poniesione w związku ze zwolnieniem jej z tego obowiązku, to nie są objęte pojęciem kosztów procesu. Wyraźne oddzielenie kosztów sądowych, które nie zostały zaspokojone przez strony, od opłat i wydatków przez nie poniesionych przewiduje art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167 poz. 1398 ze zm.). Zgodnie z tym przepisem, kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży jej przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Jeżeli koszty sądowe nie są składnikiem kosztów procesu, stanowią przedmiot odrębnego rozstrzygnięcia, gdyż jako należność Skarbu Państwa nie są objęte rozliczeniem pomiędzy stronami.

Zważywszy, że art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. dopuszcza zażalenie do Sądu Najwyższego na postanowienie o kosztach procesu, a przepis ten jako wyjątkowy podlega wykładni ścieśniającej (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2009 r., III CZ 53/09, OSNC 2010, nr 5, poz. 79), stronom środek ten

nie przysługuje od orzeczeń, których przedmiotem są nieuiszczone koszty sądowe ponoszone tymczasowo przez Skarb Państwa, (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 grudnia 2010 r., I CZ 115/10, nie publ.).

Z powyższych względów orzeczono na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398²¹ i art. 373 k.p.c.